

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5186

гр. София, 10.07.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в закрито заседание на 10.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

като разгледа дело номер **7281** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.64, ал.4 от ЗИНС.

Производството е образувано по жалба на С. Н. Н. срещу отказ на Началника на затвора С. да го назначи на работа като портиер „Промислена зона“.

В жалбата подробно са развити съображения за липса на компетентност на началника на затвора да отказва и да назначава на работа. Направено е искане за освобождаване от държавна такса, придружено с декларация за имуществено и семейно състояние.

Съдът, след като разгледа жалбата и представената от ответника преписка намира следното от фактическа и правна страна:

Приложена е молбата на лишения от свобода с вх. № 2599/13.05.2019г. да бъде назначен на освободеното от л. св. Н. Г. работно място, върху която е поставена резолюция „НЕ“ без подпис, с отбелязване, че е направена от Началника на затвора С. на 21.05.2019г. и „лицето е наказано, има депозирани молби от 07.05.2019г. за д същото място, първия по време е първи по право“.

Жалбата е недопустима и следва да се остави без разглеждане поради следното:

Работата, полагана от лишените от свобода по реда и при условията на ЗИНСС няма договорен характер и не се полага по силата на трудови правоотношения по смисъла на Кодекса на труда, нито на служебни правоотношения по смисъла на Закона за държавния служител. Предоставянето на работа в местата за лишаване от свобода е правна възможност, а не задължение, поради което в закона не е предвиден ред за оспорване при спиране на лишения от свобода от работа.

В чл. 77, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНСС правото на труд е регламентирано като право на лишените от свобода да получат подходяща работа, което по възможност се удовлетворява. Това право на изтърпяващите наказание не е свързано с безусловно задължение на длъжностните лица да осигурят правото на труд. Законът не вменява на административния орган абсолютно и неотменимо задължение да осигури или да възложи работа на лишения от свобода. Възможността за преценка на

административния орган може да е продиктувана от обективна невъзможност или от субективна преценка, на каквато законът му дава право. Чл.172, ал.2 от ЗИНЗС определя, че възлагането на съответната работа, която трябва да изпълнява всеки лишен от свобода се определя от администрацията, съобразно съществуващите възможности, като се вземат предвид възрастта, полът, здравословното състояние и работоспособността на лицата, изискванията на сигурността, професионалната квалификация и предпочитанията им. Чл.164 от Правилника за прилагане на ЗИНЗС допълва, че важно значение за назначаването на един лишен от свобода на работа има и оценката на риска и изискванията на режима и охраната. Следователно, както назначаването, така и прекратяването на трудовата дейност на лишения от свобода е правомощие на началника на затвора, който действа в условията на оперативна самостоятелност, по целесъобразност. Съгласно чл. 145, ал.1 административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност, но не и по отношение на тяхната целесъобразност. В случая компетентният орган от администрацията на затвора С. по целесъобразност прецени дали да назначи лишения от свобода на работа, поради което жалбата следва да се остави без разглеждане. Поради горното, на основание чл.159, т.1 от АПК, АССГ 11 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСВОБОЖДАВА жалбоподателя от заплащане на държавна такса.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от 14.06.2019г. на С. Н. Н. срещу отказ на Началника на затвора С. да го назначи на работа като портиер „Промислена зона“.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

Определението подлежи на обжалване в 7 дневен срок пред ВАС.

Съдия - докладчик: